

at Folkethinget, inden Lovforslaget gaar herfra, vil fige saa alvorligt som muligt, at det er det, det vil give Ministeren, for at han kan bestemme, om han vil lægge sin Indflydelse ind paa at faae det sat igjennem andesteds, eller om vi atter skulle søres ud i Forhandling, der end med Nul for Alle. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister er saaledes stillet, at han kan gjennemføre Andet i denne Sag for sine Embeds- og Bestillingsmænd, end hvad Folkethinget gaar ind paa, og den Stilling, som Landstthinget indtog sidst, hjælper dem snarere til at faae Mindre end til at faae Mere. Jeg tror, at den høitærede Minister, saaledes stillet, vil, naar han faar det Indtryk, at Folkethingets Stilling til Sagen er velvillig, om end mere begrændset, end han ønsker, tage sit Parti og vide at føre Sagen igjennem til Glæde for Mange og ialfsald til Sorg for Ingen, da de Andre selvfølgelig hellere ville se deres ringere stillede Medbrødre hjulpe, end slet Ingen hjulpe. Skulde den høitærede Minister derimod, hvad jeg er overbevist om, at han ikke kan, have indtaget et saa principielt Standpunkt, at han, naar han ikke i det Væsentlige kan faae, hvad Landstthinget og Folkethingets Høire ønsker ifjor, Intet vil have, saa er der for mit Bekomvende intet Videre at gjøre ved denne Sag, men saa gjælder det ogsaa om, at det bliver klart og aabent, hvad man har villet, og hvorfor man ikke har kunnet faae det.

Holstein-Holsteinborg: Det er foreslaaet at vise Sagen hen til et Udvalg, navnlig til det eventuelle Lønningsudvalg, medens det af den sidste ærede Taler blev foreslaaet at lade Sagen gaa til 2den Behandling uden Udvalg. Jeg veed oprigtig talt ikke, hvorledes mine sædvanlige Meningsstæller i Thinget ville stemme i denne Sag, eller hvorledes de tænke om den — den har ikke været særlig omtalt — men det forekommer mig, at det for Sagens Skyld er og maa være ønskeligt, at den fremmes hurtigt muligt, og for mig staar det som afgjort, at naar den henvises til Finantsudvalget eller til det eventuelle Lønningsudvalg, vil den ikke blive saaledes fremmet, som naar den ikke henvises til et Udvalg. Derfor bør ikke nedsættes et Udvalg, vil det ikke kunne vare meget længe, inden den kommer til 2den Behandling og modtager Forandringer, som Flertallet vil indsætte. Den vil da i den Skikkelse, som den har faaet her, gaa over i Landstthinget og der undergaa den Omforming, som Landstthinget vil give den, hvorefter vi faae den tilbage eller den vedtages, som den er kommen herfra, naar den her har faaet en Skikkelse, som tilfredsstiller Landstthinget og Regjeringen. Jeg tror, at enhver anden Behandlingsmaade vil forhale Sagen. Dette kunde under mange andre Omstændigheder være ligegyldigt, men her, hvor det gjælder om mange

Medborgeres væsentlige Interesse, der med Forventning og Spænding imødeser denne Sags endelige Afgjørelse, maatte jeg anse det for uheldigt, om man valgte en Ve, der vilde gjøre det tvivlsomt, om Sagen snart vilde komme til Ende, og maaste vilde trække den ganske overordentligt langt ud. Vi faae jo ifjor, hvad dette førte til, nemlig til, at vi ingen Lov fik. Den Ve, der blev paapeget af den sidste ærede Taler, tror jeg er den praktiske til idetmindste paa den hurtigste Maade at komme til det Resultat, som kan ventes af denne Sag.

Formanden (Krabbe): Jeg beder erindret, at den egentlige Forhandling om Udvalgs Nedsættelse vil komme paa et senere Standpunkt.

Tauber: Det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig, navnlig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Naar han udtalte en Glæde over, at jeg nu stod paa et mere humant Standpunkt end i forrige Samling, maa det være mig tilladt at sige, at jeg ikke opfatter hans Standpunkt i forrige Samling som en Frugt af den Humanitet, som han forøvrigt i saa høj Grad besidder, men som en politisk Handling fra hans Side, og anderledes maa han heller ikke opfatte det Standpunkt, jeg indtog i forrige Samling, og det, jeg indtager nu. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem kan nære nogen grundet Forventning om, at denne Sag skulde paa det Grundlag, som Folkethinget angav i Slutningen af forrige Samling, og som det ærede Medlem nu har gjenoptaget, blive tilendebragt ret hurtig. Modsetningen mellem Regjeringen og Folkethingets Flertal var i Slutningen af forrige Samling meget stærk. Landstthinget sluttede sig i det Væsentlige til Regjeringens Standpunkt i saa Henseende. Nu har den ærede Regjering ingenlunde gjort noget Skridt henimod Folkethinget ved det Forslag, den har forelagt os. Derimod, den staar meget stærkt paa sit oprindelige Standpunkt, og jeg tror derfor ikke, at der foreligger nogen grundet Forhaabning om, at denne Sag vil føre til andet end til stærke Konflikter med Regjeringen, som det jo vistnok vil tage nogen Tid at faae udbjærvede; men saa ville jo i det Mindste et Par Maanedes af den kostbare Tid gaa hen, og vi ville staa meget nær ved Finantsaarets Udgang. Den Ve, jeg har tilladt mig at anbefale, vil være stillet til at faae denne Sag bragt i Orden paa en, om end i det givne Døgn for de Paagjældende mindre gunstig Maade, saa dog vistnok paa en noget sikkrere Maade. Det tror jeg oprigtig talt vil blive Tilfældet. Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) saa stærkt har fastholdt det Standpunkt, hvortil han var Føder i forrige Samling, tør jeg naturligvis ikke vente, at han